

δεν πίστεψε στα μάτια του... "Όταν ώστόσο το φυλλομέτρησε νευρικά κι' είδε ότι έλειπε ή σελίδα 95, εκείνη ακριβώς ή σελίδα που είχε βρεθί με τό άρσενικό στον κοιτώνά της Μάρθας, στρήχτηκε έκαισμένος σ' ένα δένδρο γιά να μη πέση. Έπειτα, τρελλός από την ταραχή του, γύρισε γρήγορα στο γραφείο του, άνοιξε τό φακέλλο της παλαιάς έγκληματολογής ύποθέσεως κι' έπηρε από μέσα τό σχισμένο φύλλο... Ήταν αυτό ακριβώς που έλειπε από κείνη τή σπάνια έκδοσι της «Φαίδρα» του Ραζνάλ!

Έκείνη τή στιγμή άνοιξε ή πόρτα και μπήκε μέσα ή Ίωάννα. Έγύρισε δόξαρη από μεριές επισκέψεις και βιαζότανε ν' αναγγείλη στον άνδρα της τό διάφορα κοσμικά νέα. Μπροστά όμως στο άναρθρωτό και κατάχλωμο πρόσωπό του, στάθηκε σαστισμένη κι' έροίσε μία γρήγορη ματιά στο μουχλιασμένο βιβλίο που κρατούσε στα χέρια του. Η Ίωάννα τότε, βγάλλοντας μία κρηγυή τρέμου, άρμησε ν' άρτάξει έκείνο τό βιβλίο, κι' όταν είδε ότι ο άνδρας της την έσπρωξε με μία άποτόμη κίνηση, άρχισε να ξεφανώνη τρομαγμένη:

—Που τό βρήκατε αυτό τό βιβλίο; Τι τό θέλετε; Θεέ μου!... Πώς βρισκεται στα χέρια σας; 'Α! Τι φρίκη!... Δέν μπορώ να τό βλέπω!... Δέν μπορώ να βλέπω αυτό τό βιβλίο!...

Ο κ. ντε Μπρεσού την κάπταζε μ' ένα διαπερατικό βλέμμα δίχως να καταλαβαίν.

—Τί λόγια είνε αυτά; ψιθύρισε. Τι θέλετε να πητε; Έξηγηθήτε λοιπόν!

—Όχι, όχι!... Δέν είμαι εγώ!... Δέν έκανα τίποτα! του άπάντησε ή Ίωάννα τρομοκρατημένη.

—Θά τραλάθρησε... Συλλογίστηκε ο κ. Μπρεσού. Έπειτα όμως, όταν μία φριχτή ύποψια πέρασε από τό νού του, σιρώθηκε άπότομα, πήγε κοντά στη γυναίκα του, που είχε σωριαστί σέ μία πολυθρόνα κι' έλάγανε νευρικά και της ελετε με την αούτηρή και άταραχθή φωνή του:

—Έμπαός, μιλήστε!... Έξηγηθήτε!...

—Δέν είμαι ένοχος!... ψιθύρισε κλαίγοντας ή Ίωάννα. Δέν φταίω εγώ!... Σάς άγαπούσα τόσο πολύ!...

—Έσείτε λοιπόν δηλητηριάσατε την Μάρθα; φώναξε έξαλλος ο κ. ντε Μπρεσού.

—Σάς άγαπούσα τόσο πολύ!... σπέναξε ή γυναίκα του, κρήνοντας τό πρόσωπο μέσα στα χέρια της.

—Τί φρίκη!... φώναξε πάλι ο άνδρας της, άνατριχιάνοντας από τον άποτρομασμό που τον έκανε να νοιώθη ή Ίωάννα.

Έκείνη τότε σηκώθηκε άξαφνα, γόντισε μπροστά του, του άγκάλισε τά πόδια κι' άρχισε να του έξομολογείται τό τρομερό μυστικό της που της έδάραινε την καρδιά:

—Ναι, εγώ είμαι!... Δέν μπορείτε να καταλάβετε πόσο σάς άγαπούσα!... Μά έσείτε δέν τό είχατε προσέξει!... Κιτάξτε μόνον τή Μάρθα... Αυτή σάς άρεσε, αυτή είχε κλέψει τον έροτά μου!... Κι' εγώ τότε την έμίσησα όσο καμιά άλλη γυναίκα στον κόσμο!... Στην άρχή συλλογίστηκα να την σκοτώσω γιά να μη δώ την εύτηγία της, τό γάμο της, τό θραυμά της!... Μά δέν είχα τί δύναμι... Ήμιον δειλή, άνανόρη!... Έπορευε όμως μία από τίς δύο μας να κείμη και τότε έλαμνα από τό στυράκι της δεσποινίδος Φάουρ λίγο άρσενικό και τό τύλιξα σ' ένα φύλλο χαρτιού που τό έσχισα από ένα βιβλίο της. Έπειτα πήρα και τό βιβλίο μαζί μου κι' έβριγα κρηγυή, χωρίς ένείνη να καταλάβη τίποτα... Μ' άπό τό άρσενικό δηλητηριάσα από τή ζήλεια μου τή Μάρθα... Συγχωρόστε με... Σκότωσα γιά σάς!... Σάς άγαπούσα τόσο πολύ!... Τόσο πολύ!...

Ο κ. ντε Μπρεσού, τρέχοντας από τή φριχή του, άνοιξε άπότομα την πόρτα του γραφείου του και φώναξε με πνιγμένη φωνή στη γυναίκα του:

—Αφήστε με μόνο!... Φύγετε... Μου έρχεται τρέλλα!...

Η Ίωάννα έσκυψε τό κεφάλι και παραπατώντας σαν μεθυσμένη, βγήκε από τό γραφείο του κλαίγοντας με πνιγμένα άναφιλλήλια.

Ο κ. ντε Μπρεσού, τότε, όταν έμεινε μόνος, άρχισε να συλλογίζεται με φριχή την τραγική θεσί του... "Άξαφνα όμως άκουσε τρομαγμένες κρηγυές από τόν κήφο και τρέχοντας στο παρόθυρο, είδε τόν κρηγοφό να κρατιή στην άγκαλιά του την Ίωάννα άναίσθητη, ένώ τά νερά έτρεχαν από πάνω της. Η γυναίκα του είχε πνιγή στη λήνη του κήπου, γιά να έξιλίωση με τό θάνατό της τό έγκλημά της!...

GUSTAVE HUE

ΓΝΩΜΙΚΑ

—Ο δειλός φοβάται πρό του κινδύνου, ο θρασύδειλος κατά την ώρα του κινδύνου κι' ο άνδρείος μετά τόν κίνδυνο.

—Έκείνο που λέγεται σταθερότης γιά τό βασιλεία, λέγεται πείσμα γιά τό γάδαρο.

—Οί γιατροί πρώτοι να θεωρούνται εύτυχεις, γιατί ένώ τίς επιτυχίες τους τίς βλέπει τό άλλοτε φώς του ήλιου, τίς άποτυχίες τους τίς σκεπάει ή σιοτεινή ή γή.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Στό Λονδίνο, έξετέθη πρό μνηός σέ πλειοδοτική δημοπρασία τό ημερολόγιο που είχε χρησιμοποιήσει ο Νέλσον στη ναυμαχία του Τράφαλγαρο.

—Τό ιστορικό αυτό ημερολόγιο τό άγόρασε ο καθηγητής του Ναυτικού Ίνστιτούτου του Γκρήνουιτς κ. Καλέντερ αντί 450 λιρών.

—Τό Ύδροβιολογικό Μουσείο του Μονάχου προμηθεύτηκε τελευταία από την Κίνα 25.000.000 καθούρια, τά άποία έσκόρπισε σέ διάφορες λίμνες και ποταμούς της Βαυαρίας.

—Τά κινέζικα αυτά καθούρια είνε όχι μόνον τριπλάσια στον όγκο από τά ευρωπαϊκά, άλλα και περιζήτητα γιά την νοστιμάδα τους.

—Μιά από τίς σπουδαιότερες βιομηχανίες των τελευταίων χρόνων είνε και ή βιομηχανία των φειδιών.

—Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική, κατά τόν περασμένο χρόνο, σκοτώθηκαν περίπου 11.300.000 φειδιά, γιά την κατασκευή σκαριπινών και άλλων δεκαμιωίων ειδών προς χρήση των κυριών.

—Στίς Ύνδίες μάλιστα και στη Νότιο Αμερική έχει διαδοθή τόσο πολύ ή βιομηχανία των φειδιών, ώστε πολλοί διατηρούν ειδικά φειδοτροφεία, στα άποία συντηρούνται χιλιάδες φειδιών γιά τό έμποριο.

—Την περασμένη βδομάδα πέθανε στο Παρίσι ο κήμης Κλάρκ, πρόεδρος του Σύνλλογου των Κυνηγών της Γαλλίας.

—Όπως αναφέρουν τά γαλλικά φύλλα, ο Κλάρκ ήταν ο διασημότερος Νεμφώδ των νεωτέρων χρόνων.

—Πέθανε σέ ηλικία 72 έτών, κατά τό πενήντα δέ χρόνια της κρηγυετής του δράσεως, έσοκτώσε, ύπως ισχυρίζεται, 70.000 κερδίκιες, 125 χιλιάδες φρασιανούς, 48 χιλιάδες έλάφια, 2.754 άγριογούρουνα κλπ.

—Στό Συνέδριο των χημικών που συνήλθε πρό ήμερών στις Βρυξέλλες, ο Γερμανός καθηγητής Βίτριμετσεργκ άπέδειξε ότι τό ανθρώπινο σώμα περιέχει έλα σχεδόν τά μέταλλα, πολύτιμα και κοινά.

—Με άντιδράσεις, τίς άποίες επέτυχε διά διάφορων μέσων, άπέδειξε ότι τό σώμα του ανθρώπου περιέχει κυρίως χαλκό, μάλυβο, ύδράργυρο και χρυσόν.

—Η ποσότη του χρυσού όμως είνε τόσο έλαχίστη, ώστε με τό χρυσό του σώματος όλων των νεκρών του μεγάλου πολέμου θα ήταν δυνατόν να κατασκευαστούν δύο μόνον όβίδες της θωλυκής «Βέρμα» χρυσές!

—Στό άγγλικό αεροδρομίο του Φαυλμώροου έβριναν πρό ήμερών επιτυχίες δοκιμής ένός νέου τύπου αεροπλάνου, του άποίου τό κυριώτερο χαρακτηριστικό είνε τό έντελώς άόροβο της πτήσεως του.

—Ο έφευρέτης του νέου αυτού αεροπλάνου κατώφτισε όχι μόνον να μην ακούγεται ο θόρυβος της μηχανής κατά την άποφεία, άλλ' ούτε και ή έλξη, μολονότι περιστρέφεται με μεγάλή ταχύτητα.

—Ο διάσημος Αμερικανός καθηγητής του Πανεπιστημίου της Ουάσινγκτον Μάκ Κίνλεϋ, κατόπιν πολυέτων πειραμάτων του, κατώφτισε ν' άπομονώση τό βακτηριόδιο της λέπρας.

—Η άνακαλύψη αυτή θεωρείται από τόν διεθνή Ιατρικό κόσμο σπουδαιότατη. Γιά πρώτη φορά ο Μάκ Κίνλεϋ επέτυχε πολλαπλασιασμό του μικροβίου της λέπρας, έντός του ανθρώπινου σώματος.

—Ο βέλγικος της λέπρας είχε άνακαλυφθή από τό 1871 υπό του Χάνσεν, άλλ' έκτοτε, έπί 60 έτη, του κάκου προσπαθούσαν οί επιστήθεις όλου του κόσμου να τόν καλλιεργήσουν.

—Η άπομόνωσί του θ' άποτελέση τό πρώτο βήμα στις προσπάθειες όλων των ιατρών προς θεραπειάν της φοβερής αυτής νόσου, ή άποία θεωρείται άνάτος.

—Στην Πίζα της Ιταλίας έλαβε χώρα, πρό έβδομάδος, μία πρωτότυπη και θραυστή κλησή. Άγνωστοι λαοπόδτες μπήκαν τη νύχτα στο σπίτι ένός πλουσιού έμπορου κι' άφού ένάρμασαν τους ένδοξους, τό έλεπλάησαν κυριολεκτικά.

—Όταν την άλλη μέρα, κατά τό άπόγευμα, έξύπνησαν οί ένδοχοί, άντελήφθηκαν ότι τους έλειπαν κομήματα, κοσμήματα και διάφορα τιμητικά αξία 1.250.000 λιρεττών.

—Ο διευθυντής της Όπερας Φιλαδελφείας Στρόβουκ άπέφασκε να έφαρμόση μία πρωτότυπη καινοτομία στο θέατρο.

—Όταν ή πριμαντόνα η ή κοντράλτο της Όπερας, δέν θα είνε παιά σέ ηλικία έμπανήσιμο έπί της σκηνης, θα τραγουδούν στο σπίτι τους.

Τό ραδιόφωνο θα μεταβιβάση τή φωνή τους στο θέατρο κι' έτσι ή καλλιτέχνις που θα ύποθέται τή Λουκία, την Τόσκα η τή Δεισδαμόνα θα χειροκροτείται από τό κοινόν, ένω θ' άνοιγοκλείνη μόνον τά χείλη της γιά να φαίνεται ότι τραγουδάει.

